

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 94.764 van 18 april 2001
in de zaak A. 103.174/XII-3049.**

In zake : de NV CAPITOLE,
die woonplaats kiest bij
advocaat H. STURTEWAGEN,
kantoor houdende te BERCHEM,
Generaal van Merlenstraat 38

tegen :

de stad OOSTENDE,
die woonplaats kiest bij
advocaat B. ROELANDTS,
kantoor houdende te GENT,
Visserij 157 A.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de NV CAPITOLE op 10 april 2001 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 23 februari 2001 van de gemeenteraad van de stad Oostende om geen convenant af te sluiten voor de uitbating van een kansspelinrichting klasse II aan de Langestraat 49;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 11 april 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 april 2001, om 10.30 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad J. LUST;

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. STURTEWAGEN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat B. ROELANDTS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur P. DE SOMERE;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat de verzoekende partij sinds 1995 een lunapark of speelautomatenhal uitbaat aan de Langestraat 49 te Oostende; dat artikel 4 van de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers vanaf 30 december 2000 verbiedt kansspelinrichtingen te exploiteren zonder voorafgaande schriftelijke vergunning van de kansspelcommissie; dat volgens artikel 34 van voormelde wet de uitbating van een kansspelinrichting klasse II of speelautomatenhal moet geschieden krachtens een convenant dat voorafgaandelijk wordt gesloten tussen de gemeente van vestiging en de uitbater, en artikel 36 van de wet bepaalt dat de aanvrager, om een vergunning voor de exploitatie van een speelautomatenhal te kunnen verkrijgen, het convenant moet kunnen voorleggen; dat het college van burgemeester en schepenen van Oostende op 29 januari 2001 besluit aan de gemeenteraad voor te stellen geen convenant met de verzoekende partij af te sluiten voor de uitbating van een kansspelinrichting klasse II aan de Langestraat 49; dat de gemeenteraad op 23 februari 2001 effectief beslist ter zake geen convenant af te sluiten; dat op 27 maart 2001 de voorzitter van de kansspelcommissie aan de verzoekende partij schrijft dat het dossier met betrekking tot haar vergunningsaanvraag door het ontbreken van het convenant

niet volledig is en bijgevolg niet verder behandeld zal worden;

Overwegende dat de verwerende partij een exceptie van gebrek aan belang opwerpt; dat er slechts reden is tot een onderzoek van en een uitspraak over de ontvankelijkheid indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

Overwegende dat luidens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij uiteenzet wat volgt :

"Door de weigeringsbeslissing een convenant af te leveren voor een bestaande inrichting, zou de kansspelcommissie de aanvraag tot vergunning onontvankelijk kunnen verklaren waardoor desgevallend zelfs de termijn van 3 maanden zou kunnen vervallen om de inrichting te sluiten.

Bovendien zou in dat geval de inrichting definitief verloren gaan, zelfs indien naderhand het juridisch beroep deze weigering ongedaan zou maken";

Overwegende dat de verwerende partij daartegen onder meer inbrengt dat de verzoekende partij niet met de nodige spoed heeft gehandeld, dat dit des te meer klemmt omdat het geen complex dossier betreft en de verzoekende partij reeds een schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid inleidde tegen de

collegebeslissing van 29 januari 2001, ter gelegenheid waarvan de auditeur in zijn mondeling advies op 22 maart 2001 opmerkte dat de verzoekende partij niet met bekwame spoed handelde, dat niet wordt begrepen waarom de verzoekende partij, die op 22 maart 2001 aankondigde een nieuwe schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid te zullen starten tegen de gemeenteraadsbeslissing van 23 februari 2001, daarvoor nog tot 11 april 2001 heeft gewacht;

Overwegende dat het bestaan van de uiterst dringende noodzakelijkheid tot schorsing onder meer wordt afgemeten naar de haast die de verzoekende partij zelf betoont bij het instellen van haar vordering;

Overwegende dat de bestreden beslissing op 13 maart 2001 aan de verzoekende partij is meegedeeld; dat niettemin zij op 19 maart 2001 bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging vordert, niet van die beslissing, maar van het er aan voorafgaande collegebesluit van 29 januari 2001, en zulks onder meer op grond van het middel dat de beslissing door de gemeenteraad moest zijn getroffen; dat de verzoekende partij ter terechtzitting van 22 maart 2001 toegeeft dat, gelet op de gemeenteraadsbeslissing, haar belang bij de vordering tegen het collegebesluit twijfelachtig is en aankondigt een nieuwe vordering tegen de gemeenteraadsbeslissing te zullen instellen; dat het uiteindelijk nog bijna twintig dagen duurt vooraleer de nieuwe vordering, nagenoeg identiek aan de eerste, wordt ingediend; dat ter verklaring van dit tijdsverloop de verzoekende partij op de zitting van 17 april 2001 aanvoert dat zij verkoos eerst het bericht van de kansspelcommissie af te wachten; dat deze verklaring zonder meer indruist tegen de motivering in het verzoekschrift van de uiterst dringende noodzakelijkheid; dat volgens die motivering de schorsing bij

uiterst dringende noodzakelijkheid er juist toe moet bijdragen te voorkomen dat de kansspelcommissie de aanvraag tot vergunning onontvankelijk verklaart, met alle gevolgen die dat meebrengt; dat daarmee niet samengaat het wachten alvorens de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te stellen tot aan het antwoord van de kansspelcommissie op de vergunningsaanvraag;

Overwegende dat de houding van de verzoekende partij het voorhanden zijn van de uiterst dringende noodzakelijkheid tegenspreekt; dat niet aan de eerste voorwaarde is voldaan,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op achttien april 2001, door :

de HH. J. LUST, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
F. BONTINCK, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BONTINCK.

J. LUST.